

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ο σταυρός του Χριστού και η σημασία του στην ζωή μας

.. Ο Σταυρός είναι η βάση της σωτηρίας μας, ο Σταυρός είναι η προϋπόθεση των μυρίων αγαθών (θείος Χρυσόστομος).

Μέσα στον πόνο και στον κόπο της ασκήσεως και της σταυρικής ζωής κρύβεται η πιο μυστική και αληθινή χαρά και ανάπαυσις, όπως άλλωστε ο ίδιος ο Κύριος το υποσχέθηκε : **«Μακάριοι οι πενθούντες, ότι αυτοί παρακληθήσονται»**. Το πένθος της μετανοίας και της ασκήσεως είναι, κατά τούς αγίους Πατέρας, «χαροποιόν πένθος».

Ένας πατέρας της Δύσεως της πατερικής εποχής, ο άγιος Αυγουστίνος, είπε : «Γνωρίζω τρεις σταυρούς :

1. Ένα σταυρό που σώζει· είναι ο σταυρός του Χριστού.
2. Ένα σταυρό δια του οποίου σώζεται ο άνθρωπος· είναι ο σταυρός του καλού ληστού, του εκ δεξιών του Χριστού σταυρωθέντος.
3. Γνωρίζω κι ένα τρίτο σταυρό, που σε κάνει να χάνεσαι για την αιωνιότητα· είναι ο σταυρός του εξ αριστερών του Χριστού σταυρωθέντος ληστού. (που αντιπροσωπεύει την μερίδα εκείνη των ανθρώπων, που δεν δέχονται τον σταυρό του Χριστού και χάνονται).

Γενικά όμως τον σταυρό δεν μπορούμε να τον αποφύγουμε κατ' ουδένα τρόπον...

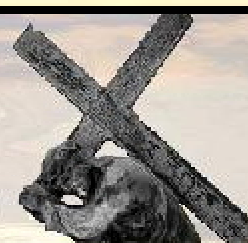
Ο σταυρός μας τρομάζει. Και αυτό είναι φυσικό. Γιατί μας διάλυσε η άνεση. Ο πόνος είναι για μας κάτι το τρομακτικό. Όμως δεν είναι ο πόνος φοβερός. Η άνεση είναι φοβερή. Αυτή έπρεπε να μας τρομάζει. Και πράγματι, όλες οι σύγχρονες κακίες έχουν πηγή τους την άνεση στην ζωή. Ο πόνος, τα πάθη, ο σταυρός, - είπε ο Χριστός - είναι κάτι το καλό, είναι το καλό, είναι αγαθό. Και έτσι «το φορτίο Του γίνεται ελαφρό».

... Ας σταυρώνουμε στον Σταυρό Του κάθε εγωιστική μας επιθυμία, κάθε αμαρτωλό σαρκικό πάθος, κάθε ανυπακοή μας κάθε κακία και μνησικακία μας, κάθε ανυπομονησία μας, κάθε οργή και θυμό μας, κάθε ολιγοπιστία μας. Και εάν από ανθρώπινη αδυναμία και αμέλεια πέφτουμε και ενεργούμε αντισταυρικά, ας μετανοούμε και δια της μετανοίας ας επανερχόμαστε στην σταυρική ζωή.

Ας ζητούμε γι' αυτό και την βοήθεια της Παναγίας μας, που όχι μόνο δεν απέτρεψε τον μονογενή της Υιό από τον Σταυρό, αλλά και η ίδια έζησε σταυρικά, και διακριτικά βοηθούσε τον Υιό της στην άρση του σταυρού Του. Τώρα βοηθεί και μας στην άρση του ιδικού μας σταυρού, σταυρού που οδηγεί στην Ανάσταση. Η Εκκλησία μας με σοφία μας μυσταγωγεί στην σταυροαναστάσιμη ζωή. Στην σταυροαναστάσιμη Εκκλησία μας και εμείς γινόμεθα σταυροαναστάσιμοι Χριστιανοί.

Του Αρχιμανδρίτη Γεωργίου, Καθηγουμένου Ι. Μονής Οσίου Γρηγορίου «Ο σταυρός του Χριστού και η σημασία του στην ζωή μας». Έκδοση Ι. Μονής Οσίου Γρηγορίου - Άγιον Όρος 1998.

Όποιος δεν δοκιμάσθηκε σε
πειρασμούς δεν θα μπορέσει, να
μπει στη Βασιλεία του Θεού.
αββάς Αντώνιος

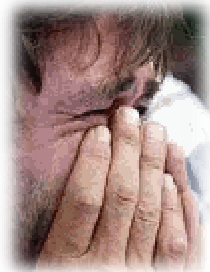

ΥΠΟΜΟΝΗ

«Ο Θεός δεν επιτρέπει, έλεγε ο Μέγας Αντώνιος, μεγάλους πειρασμούς στους σημερινούς ανθρώπους, γιατί είναι ασθενέστεροι από τους παλαιότερους και δεν κάνουν υπομονή.» Όταν ο Μέγας Αντώνιος ήταν ακόμη πολύ νέος στην ηλικία κι αρχάριος στην άσκηση, έπεσε σε ακηδία. Αγωνιζόταν ολομόναχος βαθιά στην έρημο, δεν είχε οδηγό κι οι λογισμοί άρχισαν να του φέρνουν σύγχυση. Δεν έχασε όμως την εμπιστοσύνη του στο Θεό. Γονάτισε και προσευχήθηκε μ' αυτά τα λόγια: "Κύριε, θέλω να σωθώ, αλλά δε μ' αφήνουν ούτε στιγμή ήσυχο οι λογισμοί μου. Δεν έχω άλλον από Σε, Κύριέ μου, να με διδάξει τι να κάνω. Μη θελήσεις ποτέ να με αφήσεις." Η προσευχή τον ανακούφισε. Αμέσως πήρε και την απάντηση που ζητούσε. Μόλις σηκώθηκε είδε στην άλλη άκρη του κελιού του έναν άλλο Αντώνιο, καθισμένο σε σκαμνί να πλέκει ψαθί. Στάθηκε σαστισμένος και τον παρακολουθούσε. Σε λίγο τον είδε ν' αφήνει το εργόχειρο και να προσεύχεται με τα χέρια υψωμένα στον ουρανό. Ύστερα ξανακάθισε στο εργόχειρο και πάλι σηκώθηκε για προσευχή. Στο τέλος στράφηκε στον ίδιο τον Αντώνιο και του υπέδειξε: "Κάνε κι εσύ το ίδιο και θα σωθείς. Κι έγινε άφαντος!" Τότε κατάλαβε ο Αντώνιος πως ο Θεός του έστειλε τον Άγγελό του να τον διδάξει. Πήρε θάρρος και δόθηκε στην άσκηση με μεγάλη υπομονή και προθυμία.

Ο πόνος στη ζωή μας

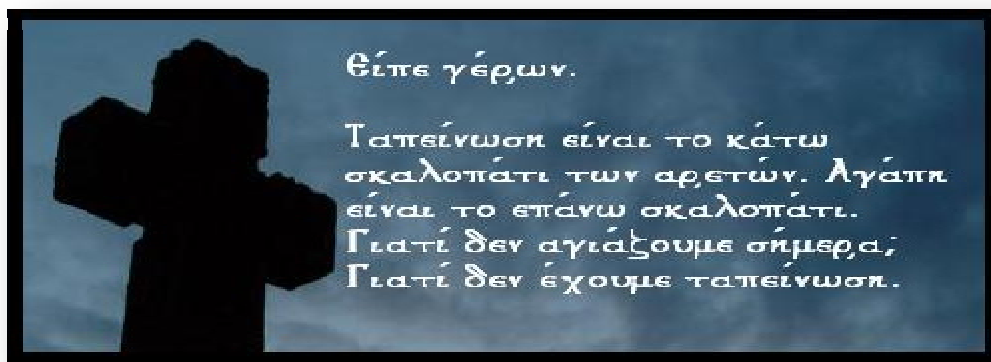
Σωματικά πονούν οι άνθρωποι από αρρώστιες, κακουχίες, πείνα. Ψυχολογικά πονούν από κατατρεγμούς, συκοφαντίες, έλλειψη αγάπης και μη ανταπόκριση στην προσφερόμενη σε άλλα προσφιλή πρόσωπα αγάπη, ανεκπλήρωτες επιθυμίες, ασθένειες και θανάτους προσφιλών ανθρώπων και άλλα αίτια. Πνευματικά πονούν όσοι αγαπούν τον Θεό και τον άνθρωπο και όμως βλέπουν ότι με τις αμαρτίες τους λυπούν τον Θεό και προσβάλλουν την εικόνα του Θεού, τον άνθρωπο. Δεν εισήλθε ασφαλώς κατ' ευδοκία Θεού. Μπήκε κατά παραχώρηση Θεού, όταν ο άνθρωπος με την εγωιστική παρακοή του έχασε την Πηγή της Ζωής, τον Πλάστη του. Από την άπονο κατάσταση της Θείας Βασιλείας, βρέθηκε σε μία άλλη κατάσταση, στην οποία αφού δεν βασίλευε η αληθινή Ζωή, κυριαρχούσε μια ζωή φθαρμένη, συνυφασμένη με τον θάνατο, τα πάθη και την αμαρτία. Σ' αυτήν την νέα κατάσταση, ο θάνατος και ο πόνος φαίνονταν να έχουν ένα θετικό νόημα, όπως άλλωστε και οι άλλοι δερμάτινοι χιτώνες με τους οποίους ο Θεός ένδυσε τους πρωτόπλαστους, όταν εκείνοι έφευγαν από τον Παράδεισο, για να τους παρηγορήσει στην εξορία τους. Ο θάνατος θέτει τέρμα στο κακό, που αλλιώς θα ήταν αθάνατο επί της γης. Ο σωματικός πόνος ειδοποιεί για την ασθένεια, ώστε να υπάρχει η κατάλληλη θεραπεία. Οι ιατροί γνωρίζουν πόσο ευεργετικός είναι ο πόνος.

Επίσης, όλων των ειδών οι πόνοι μας βοηθούν να λάβουμε αίσθηση της φθαρτότητας μας και έτσι να γνωρίσουμε τα πεπερασμένα μας όρια γλιτώνοντας από κάθε μορφή αυτοθεοποίησης. Ο πόνος μας βοηθά να αναθεωρήσουμε την πορεία της ζωής μας και να την επαναπροσανατολίσουμε στο σωστό κέντρο της, που είναι ο Τριαδικός Θεός. Ο πόνος μας βοηθά να λαμπικάρουμε την αγάπη μας προς τον Θεό, ώστε να αγαπούμε τον Θεό όχι γιατί μας δίνει τα δώρα Του (όπως η υγεία, η οικογενειακή ευτυχία κλπ.), αλλά γι' Αυτόν τον Ίδιο. Έτσι ο πολύαθλος Ιώβ, με τον τρόπο που αντιμετώπισε τις ασθένειες και τις άλλες αβάστακτες δοκιμασίες, απέδειξε ότι αγαπά τον Θεό για τον Θεό και όχι τον Θεό για τα δώρα Του. Αγαπούσε τον Θεό τόσο δυνατά, όταν βρισκόταν ριγμένος, πάνω στις κοπριές, γεμάτος πληγές και με σκοτωμένα τα δέκα παιδιά του τόσο δυνατά, όσο και όταν ευτυχούσε.

Ο πόνος μας βοηθά ακόμη να τοποθετηθούμε σωστά απέναντι στους συνανθρώπους μας, τους οποίους πολλές φορές όταν δεν πονάμε, τους καταφρονούμε, τους αδικούμε τους κάνουμε να πονούν με την εγωιστική μας στάση. Όταν η ηδονή με την οποία απομυζούμε τους συνανθρώπους μας γίνεται οδύνη, καταλαβαίνουμε ότι οι παράνομες ηδονές μας καταστρέφουν. Πολλές φορές άνθρωποι που πόνεσαν δυνατά

βρήκαν δια του πόνου το αληθινό τους πρόσωπο ξεπερνώντας τα προσωπεία, και γι' αυτό ευχαρίστησαν τον Θεό για το δώρο του πόνου, έστω και αν αυτό ήταν μια ανίατος και οδυνηρά ασθένεια. Άλλοτε πάλι ο πόνος βοηθά και τους ώριμους πνευματικά ανθρώπους να φθάσουν σε υψηλότερες μορφές πνευματικής τελειώσεως, να στηρίζουν και να παρηγορήσουν πολλές ψυχές. Ως παράδειγμα αναφέρω τον μακαριστό γέροντα Παΐσιο, που δέχθηκε την λεγόμενη "επάρατη" νόσο με χαρά, κάνοντας τον λογισμό ότι οι κοσμικοί που πάσχουν παρηγορούνται, όταν μαθαίνουν, ότι πάσχουν και οι μοναχοί. Έτσι η επάρατη νόσος έγινε για τον π. Παΐσιο ευλογημένη νόσος.

Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Γεώργιος Καψάνης.
Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους

Τι εννοούμε όταν λέμε 'πνευματικός αγώνας':.

Σκοπός της ζωής μας είναι να γίνουμε τέλειοι και άγιοι. Να αναδειχθούμε παιδιά του Θεού και κληρονόμοι της βασιλείας των ουρανών. Ας προσέξουμε μήπως, για χάρη της παρούσας ζωής, στερηθούμε τη μέλλουσα, μήπως, από τις βιοτικές φροντίδες και μέριμνες, αμελήσουμε το σκοπό της ζωής μας.

Η νηστεία, η αγρυπνία και η προσευχή από μόνες τους δεν φέρνουν τους επιθυμητούς καρπούς, γιατί αυτές δεν είναι ο σκοπός της ζωής μας, αποτελούν τα μέσα για να πετύχουμε το σκοπό.

Στολίστε τις λαμπάδες σας με αρετές. Αγωνιστείτε ν' αποβάλετε τα πάθη της ψυχής. Καθαρίστε την καρδιά σας από κάθε ρύπο και διατηρήστε την αγνή, για να έρθει και να κατοικήσει μέσα σας ο Κύριος, για να σάς πλημμυρίσει το Άγιο Πνεύμα με τις θείες δωρεές.

Παιδιά μου αγαπητά, όλη σας η ασχολία και η φροντίδα σ' αυτά να είναι. Αυτά ν' αποτελούν σκοπό και πόθο σας ασταμάτητο. Γι' αυτά να προσεύχεστε στο Θεό.

Να ζητάτε καθημερινά τον Κύριο, αλλά μέσα στην καρδιά σας και όχι έξω από αυτήν. Και όταν Τον βρείτε, σταθείτε με φόβο και τρόμο, όπως τα Χερουβεΐμ και τα Σεραφεΐμ, γιατί η καρδιά σας έγινε θρόνος του Θεού. **Αλλά για να βρείτε τον Κύριο, ταπεινωθείτε μέχρι το χόμα, γιατί ο Κύριος βδελύσσεται τους υπερήφανους, ενώ αγαπάει και επισκέπτεται τους ταπεινούς στην καρδιά.**

Αν αγωνίζεσαι τον αγώνα τον καλό, ο Θεός θα σε ενισχύσει. Στον αγώνα εντοπίζουμε τις αδυναμίες, τις ελλείψεις και τα ελαττώματά μας. Είναι ο καθρέφτης της πνευματικής μας καταστάσεως. **Όποιος δεν αγωνίστηκε, δεν γνώρισε τον εαυτό του.**

Προσέχετε και τα μικρά ακόμα παραπτώματα. Αν σας συμβεί από απροσεξία κάποια αμαρτία, μην απελπιστείτε, αλλά σηκωθείτε γρήγορα και προσπέστε στο Θεό, που έχει τη δύναμη να σάς ανορθώσει. Μέσα μας έχουμε αδυναμίες και πάθη και ελαττώματα βαθιά ριζωμένα, πολλά είναι και κληρονομικά. Όλα αυτά δεν κόβονται με μια σπασμωδική κίνηση ούτε με την αδημονία και τη βαριά θλίψη, αλλά με υπομονή και επιμονή, με καρτερία, με φροντίδα και προσοχή.

Η υπερβολική λύπη κρύβει μέσα της υπερηφάνεια. Γι' αυτό είναι βλαβερή και επικίνδυνη, και πολλές φορές παροξύνεται από το διάβολο, για ν' ανακόψει την πορεία του αγωνιστή. Ο δρόμος που οδηγεί στην τελειότητα είναι μακρύς. Εύχεστε στο Θεό να σάς δυναμώσει. Να αντιμετωπίζετε με υπομονή τις πτώσεις σας και, αφού γρήγορα σηκωθείτε, να τρέχετε και να μη στέκεστε, σαν τα παιδιά, στον τόπο που πέσατε, κλαίγοντας και θρηνώντας απαρηγόρητα. Αγρυπνείτε και προσεύχεστε, για να μην μείτε σε πειρασμό. Μην απελπίζεστε, αν πέφτετε συνέχεια σε παλιές αμαρτίες. Πολλές απ' αυτές είναι και από τη φύση τους ισχυρές και από τη συνήθεια. **Με την πάροδο του χρόνου, όμως, και με την επιμέλεια νικούνται. Τίποτα να μη σας απελπίζει.**

Του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως
«ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ» - Ι. Μ. Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Το Σάββατο, 6 Σεπτεμβρίου 2008, θα τελεστεί το τέταρτο ετήσιο μνημόσυνο του Αρχιμανδρίτη Αρσενίου Ιερομονάχου στην Ιερά Μονή Μαχαιρά. Ο Γέροντας Αρσένιος ο Μαχαιριώτης ήταν ηγούμενος στην Ιερά Μονή Μαχαιρά και εκοιμήθηκε σε ηλικία 35 χρόνων κατά την πτώση του μοιραίου ελικοπτήρου "ΣΙΝΟΥΚ" όπου βρισκόταν μαζί με τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Πέτρο και τη συνοδεία του κατά τη μετάβασή τους στο Άγιο Ορός στις 11 Σεπτεμβρίου 2004.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου του Τήρωνος

7	Σεπτεμβρίου	Κυριακή	ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Εὐόδου ἐκ τῶν Ο', Εὐψυχίου, Κασσιανῆς
8	Σεπτεμβρίου	Δευτέρα	ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
14	Σεπτεμβρίου	Κυριακή	Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ & ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
21	Σεπτεμβρίου	Κυριακή	ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Ἰωνᾶ προφ., Μελετίου & Ἰσαακίου Κυπρ.
24	Σεπτεμβρίου	Τετάρτη	Θέκλης ἰσαποστ., Σιλουανοῦ Ἀθωνίτου, Πέρσης, Γαλακτίωνος
27	Σεπτεμβρίου	Κυριακή	Α΄ ΛΟΥΚΑ. Εὐρεσις ἰ. λειψ. Νεοφύτου Ἐγκλείστου, Βαρούχ προφ
31	Σεπτεμβρίου	Κυριακή	ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Κατάθεσις τιμίας Ζώνης Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Οι Εσπερινοί του Σαββάτου για το Μήνα Σεπτέμβριο θα αρχίζουν η ώρα 6μ.μ και την Κυριακή ο Ὁρθρος θα αρχίζει η ώρα 6:30π.μ. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στο τυπογραφείο Χριστάκη Χαραλάμπους το οποίο ανέλαβε τα έξοδα του μηνιαίου περιοδικού μας.

Υπεύθυνος Έκδοσης: Πρεσβύτερος Γεώργιος Κόρτας Τηλ: 99-134050